

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HARGHITA
MIERCUREA - CIUC

Dosar nr. /2005

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1341

Ședința publică din 02 noiembrie 2005

Instanța compusă din

Președinte:

Judecător:

Judecător:

Grefier:

**Cu participarea doamnei procuror , din cadrul
Parchetului de pe lângă Tribunalul Harghita.**

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamant SC SRL în contradictoriu cu pârâtii DIRECTIA REGIONALA VAMALA BRASOV și DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE HARGHITA.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu au răspuns părțile.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Dezbaterile în fond și luările de cuvânt au avut loc în ședința publică din 26 octombrie 2005, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea hotărârii pentru data de 2 noiembrie 2005.

T R I B U N A L U L ,

Deliberând, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată sub nr. / .2005 reclamanta SC SRL, cu sediul în str. nr. , în contradictoriu cu Direcția Regională Vamală Brașov, cu sediul în Brașov str.Turnului nr.8 și D.G.F.P. Harghita, cu sediul în M.Ciuc str.Revoluției din Decembrie nr.20, a solicitat pronunțarea unei sentințe prin care să se dispună anularea procesului verbal nr. / .2005 emis de D.R.V. Brașov și a deciziei nr.20/ .2005 emis de D.G.F.P. Harghita.

În esență, reclamanta arată că în mod nejustificat au fost calculate taxele vamale prin actele constatate în condițiile în care nu s-a stabilit vreo culpă în sarcina societății.

Vămuirea transportului de bunuri folosite s-a efectuat pe baza declarației de origine înscrise de predătorul din Germania pentru care vama Germană la trecerea frontierei a certificat pe factură originea germană a bunurilor exportate, iar ulterior tot vama germană nu a confirmat originea germană a bunurilor folosite în proprietatea lui în firma sa germană și exportate în România tot de prin firma sa din

DGFP Harghita precum și DRV Brașov au depus întâmpinare solicitând respingerea acțiunii și menținerea procesului verbal și în consecință a deciziei contestate ca legală și temeinică.

În esență se arată că reclamanta contestatoare a importat din Germania diferite articole uzate conform declarației vamale de import nr. /2000, prin care s-a solicitat și s-au acordat preferințe tarifare favorabile conform Protocolului nr.4, Romania-UE.

Autoritatea Națională a Vămirilor, prin adresa nr. /C din 2003/II, a transmis spre verificare a posteriori a dovezii de origine, respectiv declarația de origine menționată pe factura externă în cauză.

Autoritatea vamală germană a efectuat verificări, concluziile acestora fiind transmise prin adresa nr. , din care rezultă că nu se confirmă originea preferențială a bunurilor importate, deci nu pot beneficia de regim tarifar vamal preferențial.

Așa fiind în speță sunt aplicabile disp. art.61 și 107 din HG. nr.1114/2001 conform cărora în toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiat, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.

Criteriile pentru determinarea originii mărfurilor sunt prevăzute de art.74 din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al României, iar potrivit art.75 din același act normativ regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.

Examinând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:
Prin Decizia nr.20/ 2005 emisă de DGFP Harghita a fost respinsă contestația formulată de reclamanta SC SRL.

Împotriva procesului verbal de control nr. / 2005, încheiat de DRV Brașov, prin care s-a dispus virarea la bugetul statului a sumei de lei, reprezentând: lei taxe vamale, lei comision vamal, lei taxa pe valoare adăugată, lei dobânzi și penalități de întârziere.

În esență s-a reținut că în urma verificării dovezilor de origine s-a stabilit că în mod neîntemeiat s-a acordat regimul tarifelor preferențial și în consecință în termenul legal, conform art.61 și 107 din Codul vamal al României s-au luat măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea actelor de constatare.

Din punct de vedere vamal, originea mărfurilor poate fi una nepreferențială sau preferențială.

Potrivit art.74 C.vamal pentru a aplica corect tariful vamal, autoritatea vamală trebuie să constate originea mărfurilor. În același sens art.105 din Regulamentul vamal stabilește că "pentru a beneficia de preferințe tarifare stabilite în acorduri sau convenții internaționale, este necesar prezentarea certificatului doveditor, precum și înscrierea în declarația vamală de import a codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție, în parte".

Certificatul doveditor reprezintă documentul prin care autoritatea vamală constată originea preferențială a mărfurilor și implicit acordarea de taxe vamale reduse sau exceptări de la plata lor.

CertIFICATELE de origine se eliberează de țara unde mărfurile au fost produse și sunt puse la dispoziția importatorului odată cu mărfurile sau ulterior, pentru a fi prezentate autorității vamale din țara de import în vederea acordării preferințelor tarifare.

Criteriile de origine, pentru ca mărfurile importate să poată beneficia de facilitățile fiscale a fost realizată prin mai multe acte normative, primul fiind

Protocolul nr.4 la Acordul de asociere; ulterior acest protocol a fost înlocuit prin Dec.nr.1/1997 a Consiliului de Asociere, anexă la O.U.G. nr.1/1997, care de asemenea a fost înlocuit de Protocolul privind definirea noțiunii de produse originale, anexă la O.U.G. nr.192/2001.

Potrivit prevederilor din Regulamentul vamal, birourile vamale unde se desfășoară operațiunile de vămuire pot solicita verificarea dovezilor de origine de către autoritatea vamală emitentă din țara de export, în termen de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, iar în măsura în care există diferențe de plată în minus, să treacă la recuperarea lor art.107 din HG 1114/2001, pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României.

Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România dau dintr-una dintre țările la care se face referire la art.4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

Potrivit disp.Legii nr.141/1997 și a Regulamentului de aplicare a acestui cod vamal, debitorul datoriei vamale este titularul declarației acceptate și înregistrate (art.41 al.2).

Statul Român nu este obligat să acorde taxe vamale preferențiale, dar în măsura în care le acordă, în baza unor convenții, trebuie să se asigure că bunurile în discuție corespund condițiilor stabilite.

SC SRL a importat din Germania diferite articole uzate cu declarația vamală de import nr. / .2000 depusă la Biroul vamal prin care au fost solicitate și acordate preferințe tarifare favorabile conform Protocolului 4 România-UE, având la bază declarația de origine pe factura externă nr. / .2000.

Autoritatea Națională a Vămirilor, prin adresa nr. /C din .2003/II, a transmis spre verificare "a posteriori" a dovezii de origine, respectiv declarația de origine menționată pe factura externă în cauză. Autoritatea vamală germană a efectuat verificări, concluziile acestora fiind transmise prin adresa nr. /03-01, din care rezultă că pentru bunurile menționate în factura nr. / .2000 nu se confirmă originea preferențială, deci nu beneficiază de regim tarifar preferențial.

În sarcina reclamantei a fost stabilită de plata suma de lei reprezentând drepturi vamale, dobânzi și penalități de întârziere.

Această comunicare nu a fost infirmată de nici un alt document.

Contestatorul a invocat doar că nu are nici o culpă pentru situația creată, solicitând să fie absolvit în temeiul art.1352 și 1357 Cod civil de plata datoriei vamale.

Această apărare nu poate fi primită, fiindcă taxele vamale preferențiale în speța dedusă judecătii nu se puteau aplica, independent de existența sau inexistența unei culpe din partea contestatorului. De altfel, legea specială stabilește posibilitatea titularului declarației vamale de a rectifica sau de a-și retrage declarația (art.52-53) și, eventual, să solicite administrarea de probe care să stabilească exactitatea mențiunilor efectuate.

Față de considerentele expuse, având în vedere că prin probele administrate nu s-a dovedit că bunurile beneficiază de regimul tarifar preferențial, văzând și disp.art.107 din H.G. 1114/2001, tribunalul reține că organele vamale în mod corect au stabilit obligații de plată suplimentare în sarcina reclamantei SC

SRL.

Aşa fiind, urmează să fie respinsă contestația formulată împotriva Deciziei nr.20/2005 emisă de D.G.F.P. Harghita.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea formulată de reclamanta SC SRL
cu sediul în _____, str. _____, nr. _____ județul HARGHITA în
contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV cu sediul în
Brașov, str. Turnului, nr. 5, județul BRAȘOV și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR
PUBLICE HARGHITA cu sediul în Miercurea-Ciuc, str. Revoluției din Decembrie, nr.
20, județul HARGHITA.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

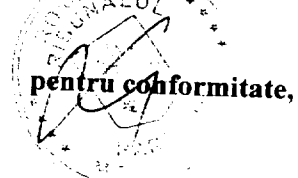
Pronunțată în ședința publică din 02 noiembrie 2005.

Președinte,

s.s. indescifrabil

Grefier,

s.s. indescifrabil



Definitivă prin recursare.

consiliu județ

13.01.2006